

บทความวิจัย

การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศ

ลักสรดา จิตวารินทร์ ¹	อุทัยทิพย์ เจียวิวรรธน์กุล ²	อริวัฒน์ เจียวิวรรธน์กุล ³	สุวิมล อุไกรษา ⁴
สุวิมล แสนเวียงจันทร์ ⁵	พรปวีณ์ อุไรสวัสดิ์ ⁶	ประพิมพ์พรรณ สุวรรณภูมิ ⁷	สุปราณี มอญตะ ⁷
สายรุ้ง ใจอ้อม ⁷	ยุรฉัตร ชื่นม่วง ⁷	ลิทธิพร กล้าแข็ง ⁸	ชาตรี ลุนดำ ⁹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์การบริหารจัดการที่ดีของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยภาคเอกชนต่างประเทศจาก 4 ทวีป ได้แก่ 1) ทวีปเอเชีย: ศึกษาจากประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ 2) เขตโอเชียเนีย: ศึกษาจากประเทศนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย 3) ทวีปยุโรป: ศึกษาจากประเทศเนเธอร์แลนด์ ฟินแลนด์ และสหราชอาณาจักร 4) ทวีปอเมริกาเหนือ: ศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา โดยใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจากหนังสือวารสาร บทความวิจัย บทความวิชาการ นโยบาย ในรูปแบบสิ่งพิมพ์และสิ่งพิมพ์ออนไลน์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004 - 2021 รวมทั้งสิ้น 72 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลที่ได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการวิเคราะห์เนื้อหา การสังเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการศึกษา พบว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนในต่างประเทศมีการบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอยู่ 15 ประการ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ 3) การบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) การบริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ 5) การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย 6) การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ 7) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน 8) การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน 9) การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ 10) การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร 11) การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี 12) การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในขั้นถัดไป 13) การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี 14) การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน และ 15) การจัดการความรู้ภายในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

คำสำคัญ: สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน, การบริหารจัดการ, แบบปฏิบัติที่ดี, ต่างประเทศ

¹ อาจารย์ ดร., คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, Email: lapasrada.jit@mahidol.ac.th (Corresponding author)

² รองศาสตราจารย์ ดร., คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, Email: uthaithip.jia@mahidol.ac.th

³ รองผู้อำนวยการ, สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล, E-mail: athiwat.jia@mahidol.ac.th

⁴ อาจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, Email: suwimon.uk@ku.th

⁵ อาจารย์ ดร., คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, Email: inter_2007@hotmail.com

⁶ ผู้อำนวยการ, กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, Email: ponpawee.u@dcy.go.th

⁷ เจ้าหน้าที่, กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน และครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, Email: prapimpun.s@dcy.go.th

⁸ ผู้จัดการสมาคมผู้สร้างสุขภาวะองค์กร, สมาคมนักสร้างสุขภาวะองค์กร, Email: happy.sittiporn@gmail.com

⁹ นักวิชาการอิสระ, Email: chatreemu33@gmail.com

งานวิจัยนี้ได้รับทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

(Received: 11/02/23, Revised: 02/06/23, Accepted: 19/07/23)

Research Article

Best Practices in the Management of Private Early Childhood Care Center in Foreign Countries

Lapasrada Jitwarin ¹	Uthaithip Jiawiwatku ²	Athiwat Jiawiwatkul ³	Suwimol Ukraisai ⁴
Suvimon Sanviengchan ⁵	Ponpawee Uraisawat ⁶	Prapimparn Suvarnakuta ⁷	Supranee Monda ⁷
Sairung Jaiim ⁷	Yurachat Chuenmuang ⁷	Sittiporn Klakhang ⁸	Chatree Lundam ⁹

Abstract

This research article aimed to synthesize the best practices in the management of private early childhood care centers in foreign countries on 4 continents, namely 1) Asia: South Korea, Japan, and Singapore; 2) Oceania: New Zealand and Australia; 3) Europe: the Netherlands, Finland, and UK; and 4) North America: USA and Canada. Data used in this study were drawn from secondary sources of information related to the management of early childhood care centers in the studied countries which consisted of 72 articles published between 2004 to 2021. The research tools used in this study included data record form validated by experts, content analysis and synthesis, and data conclusion. This study found that there were 15 common factors contributing to the success of private early childhood care centers in the studied countries: 1) managing the organization systematically, 2) managing the curriculum systematically, 3) managing the organizational data systematically, 4) managing human resources systematically, 5) managing organizational and environmental safety effectively, 6) promoting health and wellness and learning experiences in children, 7) increasing family and community involvement, 8) enhancing comprehensive child care and development, 9) promoting physical development and health care in children, 10) promoting intellectual, language, and communication development in children, 11) promoting emotional, mental, and social development and cultivating morality and good citizenship in children, 12) preparing kids in transition to the next grade, 13) enhancing effective organizational culture, 14) focusing on disaster and emergency preparedness, and 15) placing importance on knowledge management in the early childhood care center.

Keywords: private early childhood care center, management, best practice, foreign country

¹ Instructor (Ph.D.), Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University, Email: lapasrada.jit@mahidol.ac.th (Corresponding author)

² Assoc. Prof. (Ph.D.), Faculty of Social Sciences and Humanities, Mahidol University, Email: uthaithip.jia@mahidol.ac.th

³ Deputy Director, National Institute for Child and Family Development, Mahidol University, E-mail: athiwat.jia@mahidol.ac.th

⁴ Instructor (Ph.D.), Faculty of Education, Kasetsart University, Email: suwimon.uk@ku.th

⁵ Instructor (Ph.D.), Faculty of Nursing, Bangkok Thonburi University, Email: inter_2007@hotmail.com

⁶ Director, Department of Children and Youth, Ministry of Social Development and Human Security (MSDHS), Email: ponpawee.u@dcy.go.th

⁷ Officer, Department of Children and Youth, Ministry of Social Development and Human Security (MSDHS), Email: prapimpun.s@dcy.go.th

⁸ Manager, The Association of Happy Workplace Promoter, Email: happy.sittiporn@gmail.com

⁹ Independent Scholar, Email: chatreemu33@gmail.com

This research was funded by Thailand Science Research and Innovation (TSRI).

(Received: 11/02/23, Revised: 02/06/23, Accepted: 19/07/23)

1. บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาคุณภาพประชากรตั้งแต่วินิจฉัยร่างรายละเอียดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 โดยในปัจจุบัน อิทธิพลจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีความเป็นพลวัต ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของประชากรโลก โดยการศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลให้ศาสตร์ต่าง ๆ มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว อีกทั้ง การศึกษายังเป็นกลไกหลักในการพัฒนาประชากร และพัฒนาประเทศด้วย (วรกรรณ์ สามโกเศศ และคณะ, 2553)

โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยซึ่งตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้ระบุไว้ว่าเป็นการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั่นก็คือ เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงอายุ 5 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงวัยที่เป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการพัฒนาประชากรในทุกด้าน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) โดย สุริยเดว ทรีปาตี (2557) ระบุว่า การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยจะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดกระบวนการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่เด็กจะมีพัฒนาการทางด้านสมองและการเรียนรู้อย่างรวดเร็วที่สุด ดังนั้น จึงถือได้ว่าช่วงปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่ต้องการการปลูกฝังดูแลเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาตลอดชีวิต ให้เติบโตเป็นเด็กฉลาดและประสบความสำเร็จในชีวิต

จากผลการวิจัยของ Heckman (2012) ที่ศึกษาความคุ้มค่าของการลงทุนเพื่อการจัดการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ก็พบว่า การลงทุนเพื่อจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจะช่วยเพิ่มคุณภาพประชากรได้สูงกว่า โดยอัตราผลตอบแทน (Rate of Return) ที่สังคมจะได้รับจากการลงทุนในการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยอยู่ที่ร้อยละ 7-10 ซึ่งถือว่าการลงทุนเพื่อจัดการศึกษาที่ให้ผลตอบแทนในระยะยาวที่คุ้มค่ากว่าการลงทุนเพื่อการจัดการศึกษาให้กับประชากรวัยอื่น ทั้งนี้ จากผลการสำรวจสถานการณ์ในปี พ.ศ. 2562 ของเด็กอายุ 3-5 ปี พบว่า มีเพียงร้อยละ 61 ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินพัฒนาการด้านการอ่านออกและการรู้จักตัวเลข (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ทำให้เห็นว่า ควรเร่งพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่ดี โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กปฐมวัย นอกจากพ่อแม่ และผู้ปกครองแล้ว สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยของทางภาครัฐ และสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนก็มีส่วนสำคัญยิ่งในการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยในปัจจุบันประเทศไทยมีสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ได้รับใบอนุญาตจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จำนวน 1,351 แห่ง (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2563)

ทั้งนี้ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนในประเทศไทยยังเผชิญกับปัญหาในการบริหารจัดการหลายประการไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรผู้ดูแลเด็กที่ขาดโอกาสการพัฒนาความสามารถในการพัฒนาเด็กปฐมวัย และรายได้ไม่เพียงพอ จึงส่งผลให้อัตราการลาออกสูง ปัญหาทางด้านมาตรฐานที่พบว่าอัตราส่วนผู้ดูแลต่อเด็กไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ปัญหาคุณภาพการเรียนรู้ที่ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการประเมินผลการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก และปัญหาทางด้านการมีส่วนร่วมที่พบว่า ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้ (เบญญาภา สิทธิวงศ์ และชูชีพ พุทธประเสริฐ, 2561; ถัลน์ลลิต อริยพยัคฆ์ และอุทัย ปริญาสุทธีรัตน์, 2560)

จากสถานการณ์ดังกล่าว การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศ ด้วยคณะผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศ เพื่อให้ได้องค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนในประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ และก้าวไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไทยต่อไป

2. วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบบันทึกข้อมูลที่ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้ความเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ในการหาความค่าตรงของแบบบันทึก ซึ่งมีค่าความตรง เท่ากับ 1.00 ทำการสังเคราะห์เชิงบรรยายเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนในต่างประเทศ ซึ่งดูแลเด็กในช่วงแรกเกิด – 6 ปี จากหนังสือ วารสาร บทความวิจัย บทความวิชาการ นโยบาย ในรูปแบบสิ่งพิมพ์และสิ่งพิมพ์ออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004 - 2021 จาก 1) ทวีปเอเชีย ศึกษาจากประเทศสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จำนวน 28 เรื่อง 2) เขตโอเชียเนีย ศึกษาจากประเทศนิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย จำนวน 13 เรื่อง 3) ทวีปยุโรป ศึกษาจากประเทศเนเธอร์แลนด์ ฟินแลนด์ และสหราชอาณาจักร จำนวน 23 เรื่อง และ 4) ทวีปอเมริกาเหนือ ศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา จำนวน 8 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 72 เรื่อง จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์ผล และสรุปผลตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการศึกษา

จากการสังเคราะห์ทำให้พบว่า การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศมีปัจจัยแห่งความสำเร็จร่วมกันอยู่ทั้งหมด 15 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางในการพัฒนา ติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาปฐมวัยต้องมุ่งเน้นความสามารถและความมั่นใจของผู้เรียน คำนึงถึงสุขภาวะทางจิตใจ ร่างกายและจิตวิญญาณ ส่งเสริมความรู้สึกถึงความเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างประโยชน์ต่อสังคมได้ (Ministry of Education, 2017; วรินทร์ ววงศ์, 2559)

1.2 พันธกิจการจัดการศึกษาปฐมวัย ต้องส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันระดับโลก โดยส่งเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษา และสร้างความมั่นใจในการเข้าถึงการศึกษาที่เท่าเทียมกัน (U.S. Department of Education, n.d.)

1.3 แนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ แบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) พัฒนาเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีทัศนคติทางบวกต่อตนเอง เรียนรู้กฎระเบียบข้อบังคับ การอยู่ร่วมกับผู้อื่น มุ่งเน้นให้เด็กมีความสามารถทางด้านภาษาในการสื่อสาร สร้างจิตสำนึกให้เด็กตระหนักถึงการอนุรักษ์และดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองเด็ก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และกฎหมายการศึกษาเด็กปฐมวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2561; วรินทร์ ววงศ์, 2559) 2) พัฒนาครู กำหนดระเบียบ พัฒนาวิชาชีพและความก้าวหน้าของครูปฐมวัยและกำกับดูแลการศึกษาปฐมวัยโดยเฉพาะ (Ministry of Social & Family Development, 2021) 3) พัฒนาการให้บริการให้ความสำคัญกับอัตราส่วนของครูและเด็ก พื้นที่ภายนอกและภายในอาคาร ข้อบังคับด้านสุขภาพและสุขอนามัย ข้อบังคับด้านความปลอดภัย วัสดุ สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และที่ใช้ในการเล่น คุณวุฒิขั้นต่ำของครู แผนปฏิบัติงาน สภาวะแวดล้อมในการปฏิบัติงาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการด้านการเงิน (OECD, 2016)

1.4 การติดตามประเมินผล 3 ประเด็น คือ คุณภาพการให้บริการ คุณภาพบุคลากร และพัฒนาการเด็ก (OECD, 2016)

2. การบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้เด็กบรรลุมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีกระบวนการวางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุง โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 จัดทำหลักสูตรแกนกลางสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัย (Childcare Resource & Research Service Unit, 2021) กำหนดรูปแบบพื้นฐานสำหรับหลักสูตรท้องถิ่น (Ministry of Education & Culture, 2020) และกรอบมาตรฐานและกรอบการประกันคุณภาพระดับชาติสำหรับการจัดการศึกษาปฐมวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

2.2 ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบข่ายการเรียนรู้หลักสูตรปฐมวัยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกาย และปลูกฝังสุขนิสัยเกี่ยวกับการมีสุขภาพที่ดีที่ยั่งยืนให้กับเด็ก 2) เพื่อให้เด็กมีทักษะการติดต่อสื่อสารที่ดี 3) เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 4) เพื่อกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจในสุนทรียะ ศิลปะ และมีความคิดสร้างสรรค์ และ 5) เพื่อกระตุ้นความสนใจของเด็กเกี่ยวกับโลก และมีความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยเรียนรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2562)

2.3 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างชัดเจน คือ 1) เด็กรู้ถึงอัตลักษณ์ของตนเอง 2) เด็กรู้สึกเชื่อมโยงและเป็นส่วนหนึ่งของโลก 3) เด็กมีความสุข 4) เด็กมีความมั่นใจและเป็นผู้มีส่วนร่วม 5) เด็กสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

2.4 กำหนดแนวทางและกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบกว้าง ๆ (วรินทร์ วูวงศ์, 2559)

3. การบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการองค์กร ประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 จัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการกำกับดูแลคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย ซึ่งรวมไปถึงการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนด้วย (European Commission, 2020) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอก โดยตรวจสอบคุณภาพ 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ และ 2) ตัวชี้วัดด้านกระบวนการ เพื่อนำมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

3.2 จัดตั้งศูนย์วิจัยการจัดการศึกษาปฐมวัยเพื่อศึกษาค้นคว้า ทำวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพและประสิทธิผลของการศึกษาปฐมวัย โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ทำกรวิจัยเกี่ยวกับ

การจัดการศึกษาปฐมวัยทั้งของรัฐและเอกชน อีกทั้งเน้นความร่วมมือกับต่างประเทศในการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัย (วรินทร์ ววงษ์, 2559) โดยนำผลจากงานวิจัยมาใช้เป็นหลักในการตัดสินใจดำเนินการ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

4. การบริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ จัดทำโครงสร้างคุณสมบัติและอัตรากำลัง มีการคัดเลือก และมีการพัฒนาบุคลากร โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 จัดตั้งหน่วยงานที่ดูแลการบริหารจัดการบุคลากรทางด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการเฉพาะ และจัดทำแผน และโครงสร้างอัตรากำลัง โดยเจ้าหน้าที่ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน ควรประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ครู พยาบาล นักโภชนาการ กู้ก และพนักงานคนอื่นๆ มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นบุคลากรทางด้านปฐมวัยไว้ 4 ระดับ ได้แก่ ครูอนุบาลระดับ 2 ครูอนุบาลระดับ 1 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการ (Na, J. & Moon, M., n.d.)

4.2 การคัดเลือก ต้องกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมาตรฐานของครูปฐมวัย ซึ่งได้รับการรับรองโดยสภาครู (Teaching Council) มุ่งรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางด้านการศึกษาปฐมวัยหรือสวัสดิการเด็กหรือสาขาที่เกี่ยวข้องที่มีผลการเรียนดี (National Board for Professional Teaching Standards, 2016) ผ่านการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (European Commission, 2020) มีใบประกอบวิชาชีพ (Ministry of Education, 2020) รวมถึงต้องเป็นมืออาชีพ เรียนรู้อยู่เสมอ มีแรงจูงใจ มีความมุ่งมั่นทุ่มเท สามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาปฐมวัยที่เป็นเลิศได้ (Government of Netherlands, n.d.) ส่วนผู้ดูแลเด็กทั้งหมดในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนจะต้องมีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทางด้านสวัสดิการสังคมและการดูแลสุขภาพ (Education Finland, n.d.)

4.3 การพัฒนาบุคลากรทางด้านการจัดการศึกษาปฐมวัยต้องส่งเสริมให้ได้รับความรู้และทักษะเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ (Child Care Human Resources Sector Council, 2013) ด้วยการจัดฝึกอบรมครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก ให้ทุนวิจัยแก่ครู (สิริกร มณีรินทร์, 2562) โดยพัฒนาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 2) การสร้างผลลัพธ์ให้กับตัวเด็ก และ 3) การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างสภาพแวดล้อมในการจัดการศึกษาปฐมวัยกับสภาพแวดล้อมรอบตัว (Education Counts, 2021)

5. การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย ดำเนินการให้ครอบคลุมความปลอดภัยแบบองค์รวม โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 อาคารสถานที่ ภาครัฐจะอนุมัติให้เปิดสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนได้ก็ต่อเมื่อจัดสภาพแวดล้อมให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ (Early Childhood Development Agency, 2020) โดยสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนจะต้องจัดให้มีทั้งอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานก่อนที่จะได้รับใบอนุญาต โดยออกแบบให้ป้องกันอันตรายให้แก่เด็กปฐมวัย (Ministry of Education, 2015; Holland Public School, 2021) ต้องกำหนดมาตรฐานของอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งมีการตรวจสอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์อื่นอย่างสม่ำเสมอ ให้ใช้งานได้อย่างปลอดภัย (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563; Ministry of Education, 2021)

5.2 การป้องกันความรุนแรง ทำการเฝ้าระวังและรายงานการทารุณกรรมเด็ก การล่วงละเมิดเด็ก ความรุนแรงทางเพศ และความรุนแรงในครอบครัว (Department for Education, 2018)

5.3 การป้องกันอุบัติเหตุ ใช้มาตรการป้องกันอุบัติเหตุ และมาตรการการจัดการความปลอดภัยในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน (Ministry of Education, 2021; Early Childhood Development Agency, 2021)

6. การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ มีแผนและดำเนินการส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จัดให้มีพื้นที่/มุมประสบการณ์และแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ จัดทำแผนมุ่งเน้นวางรากฐานและจัดทำหลักสูตรการส่งเสริมสุขภาพสำหรับเด็กปฐมวัย (ECDA, 2012) ดำเนินการส่งเสริมสุขภาพ โดยบูรณาการพลศึกษา การออกกำลังกาย และการสาธารณสุข (Rijpsstra et al., 2020) ทำการทดสอบและคัดกรองพัฒนาการตามวัย ทั้งการได้ยินและการมองเห็น ส่งเสริมให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนใช้มาตรการส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้แก่เด็กปฐมวัย ทางด้านอาหาร ต้องคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการและหลักสุขอนามัยอาหาร เพื่อทำการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพตั้งแต่อายุยังน้อย ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคอ้วนและโรคเรื้อรังในวัยเด็ก ทางเลือกอาหารเพื่อสุขภาพและโภชนาการ สุขภาพช่องปาก พฤติกรรมการนอนหลับที่ดีต่อสุขภาพ (Rural Health Information Hub, 2021) ส่วนความปลอดภัยทางสุขภาพ มีการเตรียมพร้อมการปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับเด็ก (Government Information for Entrepreneurs, n.d.) และมาตรการป้องกันการแพร่กระจายการติดเชื้อในเด็ก (Ministry of Education, 2021) จัดตั้งสหพันธ์สุขภาพ สนับสนุนการวิจัยด้านสุขภาพในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยรวมทั้งศึกษาพฤติกรรมสุขภาพของเด็กวัยเรียนด้วย (Government of Canada, 2013)

6.2 การจัดการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ จัดห้องเรียนให้เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กด้วยกิจกรรมการเล่นเป็นกลุ่ม และกฎเกณฑ์ (Guo & Kuramochi, 2019) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อรองรับความต้องการที่หลากหลายของเด็กแต่ละคน (European Commission, 2020) รวมทั้งจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สำคัญ (U.S. Small Business Administration, n.d.) สร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตรเอื้อต่อการเรียนรู้ (National Research Council, 1998) ส่งเสริมการสร้างมุมการเรียนรู้ในห้องเรียน จัดให้มีพื้นที่ในการทำกิจกรรมทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม จัดให้มีพื้นที่กิจกรรมกลางแจ้ง หรือใช้สนามเด็กเล่นในชุมชน ให้เด็กได้ทำกิจกรรมใกล้ชิดธรรมชาติโดยเปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ รอบตัว ด้วยการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งของ ผู้คน และสิ่งแวดล้อมอย่างมีอิสระ (Bull, et al., 2018; Iguchi, 2014)

7. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน มีการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์และมีกิจกรรมร่วมกันกับผู้ปกครองและชุมชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

7.1 ทำการสื่อสารกับผู้ปกครอง โดยจัดทำคู่มือเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยสำหรับพ่อแม่ เพื่อให้ความรู้และแนะนำแนวทางในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กในทุกด้าน ซึ่งมีการอธิบายผลลัพธ์ที่สำคัญในแต่ละชั้น แนวทางการจัดหลักสูตร ธรรมชาติของเด็ก การเรียนรู้ของเด็ก แนวทางการช่วยเหลือบุตรหลานในการทำการบ้าน แนวทางที่พ่อแม่จะสนับสนุนการเรียนรู้ การแบ่งปันข้อมูลกับครู รวมไปถึงคู่มือการหยุดการกลั่นแกล้ง รวมทั้งคู่มือการเปลี่ยนผ่านการอุปถัมภ์ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

7.2 สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เริ่มจากการให้พ่อแม่เขียนรายงานข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังที่สำคัญของเด็กและครอบครัว (Slot, 2014) ช่วยครูจัดทำแผนการเรียนรู้สำหรับเด็ก และมีการทบทวนเป็นระยะ (Infonland, 2020) พ่อแม่ต้องไปที่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนเพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สามารถเข้าไปนั่งในห้องเรียนเพื่อดูการเรียนการสอน สังเกตพัฒนาการของเด็กได้ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสังเกต มีการรวบรวม ผลการเรียนรู้และจัดทำเป็นเล่ม รวมถึงเปิดโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น การทำโปรแกรมกิจกรรมในแต่ละวัน การให้ข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563)

7.3 สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนศตวรรษที่ 21 และศูนย์ความร่วมมือระหว่างเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นเครือข่ายที่เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับ (U.S. Department of Education, n.d.)

8. การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างบูรณาการ ติดตามและประเมินพัฒนาการเด็ก โดยมีรายละเอียดดังนี้

8.1 จัดทำรูปแบบหรือหลักสูตรการดูแลเด็กปฐมวัยแบบองค์รวม (Lien Foundation, 2013)

8.2 มีการจัดทำแผนการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัยรายบุคคลสำหรับเด็กแต่ละคนที่สอดคล้องกับหลักสูตร (Education Finland, n.d.) เลือกกิจกรรมการศึกษาโดยพิจารณาจากสถานการณ์และบริบทของชุมชนท้องถิ่น (Ministry of Education, Science, & Technology, 2007)

8.3 แนวทางการพัฒนาเด็ก จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการด้วยเกมและการเล่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กได้ใช้ทั้งสติปัญญา ร่างกาย ภาษา การสื่อสาร รวมทั้งพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคมควบคู่กันไป (GOV.UK, n.d.) เน้นทักษะทางสังคม และทักษะความสามารถเชิงสมรรถนะที่ช่วยในการทำงานและสื่อสารกับผู้อื่น (Soft Skills) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กทางด้านทักษะการพูดเป็นพิเศษ รวมถึงพัฒนาความสามารถในการคิดของเด็ก และทักษะการเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียนระดับต่อไป (Education Finland, n.d.; McKenney et al., n.d.)

8.4 การติดตามและประเมินพัฒนาการเด็ก ทำการติดตามพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง มีการบันทึกวิดีโอการดูแลเด็กและการจัดการศึกษาในสถานการณ์จริง ครูทบทวนการดูแลและการจัดการศึกษาปฐมวัยของตนเอง วางแผนและเตรียมการสำหรับการดูแลเด็กปฐมวัยและการจัดการศึกษาสำหรับวันถัดไป มีการจัดทำบันทึกประจำวันอย่างเป็นทางการของเด็กแต่ละคน หัวหน้าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนให้คำแนะนำ บุคลากรประชุมปรึกษารื้อเกี่ยวกับการดูแลเด็กปฐมวัยและการจัดการศึกษาของครู (OECD, 2016)

8.5 การสนับสนุนของภาครัฐและเอกชน รัฐบาลส่งเสริมและลงทุนในโครงการนวัตกรรมการศึกษาปฐมวัยและการดูแลเด็ก (Government of Canada, 2021) สำนักพิมพ์จัดทำวารสารสำหรับครูที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ ถึงความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับของเล่น อุปกรณ์การเล่น และหนังสือภาพ (Research Center for Child & Adolescent Development & Education, n.d.)

9. การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ คัดกรองโรคและการบาดเจ็บ ติดตามการเจริญเติบโต และภาวะโภชนาการของเด็กเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสุขภาพร่างกายโดยมีรายละเอียดดังนี้

9.1 จัดให้มีการคัดกรองพัฒนาการเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดูแลสุขภาพป้องกันสำหรับเด็กทุกคน ประกอบด้วยการตรวจติดตามการเจริญเติบโต การตรวจร่างกาย และการตรวจพัฒนาการ โดยมักจะดำเนินการพร้อมกับการฉีดวัคซีนที่แนะนำสำหรับเด็ก ทั้งนี้ การดูแลและส่งเสริมการพัฒนาทางด้านร่างกายและสุขภาพเด็กเป็นความรับผิดชอบร่วมของหลายหน่วยงาน ทั้งสาธารณสุข การจัดการศึกษาปฐมวัย และครอบครัวซึ่งจะต้องร่วมมือกันในการดูแล ส่งเสริมและติดตามพัฒนาการเด็กอย่างต่อเนื่อง (Ministry of Health, 2019)

9.2 ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ดูแลและส่งเสริมสุขภาพ ทั้งทางด้านสุขอนามัย อาหารและโภชนาการ รวมไปถึงการนอนพักผ่อน (OECD, 2004) โดยให้บริการอาหารที่มีความหลากหลายทั้งปริมาณและคุณภาพที่เพียงพอต่อความต้องการทางโภชนาการและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน (Ministry of Education, 2021) จัดให้มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย ส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา โดยคำนึงถึงอายุและความต้องการส่วนบุคคลของเด็ก (Australian Institute of Health & Welfare, 2018)

10. การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สืบเสาะหาความรู้ จัดกิจกรรมและประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหมายต่อเด็กเพื่อการสื่อสารอย่างหลากหลายโดยมีรายละเอียดดังนี้

10.1 ด้านสติปัญญา ต้องจัดประสบการณ์ประจำวันที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถคิดเลขเบื้องต้นและแก้ปัญหาได้ (Ministry of Community Development, Youth & Sports, 2013) โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (OECD, 2016) ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Moritz, 2018)

10.2 ด้านภาษาและการสื่อสาร จัดให้มีการเล่าเรื่องและร้องเพลง การอ่านหนังสือและบรรยายภาพทุกวันช่วยให้พัฒนาภาษาได้ดีขึ้น (Ministry of Community Development, Youth & Sports, 2013) ใช้กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติในการพัฒนาการสื่อสารได้เป็นอย่างดี (Slot, 2014) เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็น (Qualifications & Curriculum Development Agency, 2009) ครูจะต้องใช้คำพูดและภาษากายให้ชัดเจน เนื่องจากจะทำให้เด็กปฐมวัยเข้าใจความหมายของคำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และลงมือปฏิบัติได้ทันที (Moritz, 2018)

11. การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ-สังคม ปลุกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี สร้างความสัมพันธ์ที่ดี จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีความสุข จัดกิจกรรมและประสบการณ์ปลุกฝังคุณธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

11.1 พัฒนายุทธศาสตร์สุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กแห่งชาติ (Australian Institute of Health & Welfare, 2020) เน้นการพัฒนาที่สมดุลและการคำนึงถึงผู้อื่น (Education Finland, n.d.) มีการวางรากฐานสุขภาพจิตตลอดชีวิตตั้งแต่แรกเกิด (Children's Health Policy Centre, 2023)

11.2 เน้นการดูแลสุขภาพจิตของเด็กปฐมวัยด้วยระบบชุมชน (Institute of Mental Health, 2015) โดยอาศัยความร่วมมือจากหลากหลายวิชาชีพในการดูแลสุขภาพจิตใจของเด็ก โดยใช้แนวทางตามรูปแบบทางนิเวศวิทยาสังคมในการส่งเสริมสุขภาพ (Savolainen et al., 2020) ส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนช่วยเหลือในการสร้างสุขภาพจิตที่ดีให้แก่เด็ก (Health Navigator New Zealand, 2021)

11.3 บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพจิตไว้ในหลักสูตรการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย (Infant & Early Childhood Mental Health Consultation, n.d.) มอบหมายให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี (Department for Education, 2018) เน้นให้ครูและแพทย์ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพจิตแก่เด็ก ๆ (Bakker, 2007) และจัดสภาพแวดล้อมการศึกษาที่มุ่งเน้นการมีสุขภาพจิตที่ดีเป็นอย่างมาก (Musikaphan & Songsiri, 2019)

11.4 ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม การปลุกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี ปลุกฝังจิตสาธารณะ โดยใช้การเล่นบทบาทสมมติซึ่งสามารถสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมได้เป็นอย่างดี (Musikaphan & Songsiri, 2019; Slot, 2014) พัฒนาทักษะทางสังคมแก่เด็กปฐมวัย เช่น การสร้างมิตรภาพ การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการเห็นคุณค่าในตนเองที่ดี (Australian Institute of Health & Welfare, 2020) สร้างความภาคภูมิใจในตนเองเพื่อเป็นรากฐานในการเรียนรู้ จัดประสบการณ์เรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ให้แก่เด็กปฐมวัย เพื่อสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับทักษะชีวิตที่สำคัญ เช่น การเคารพผู้อื่น ความอดทน และความเมตตา (Ball, 2010)

12. การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่าน ดำเนินกิจกรรมที่เป็นไปเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการปรับตัวของเด็กก่อนเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

12.1 สร้างทักษะที่ส่งเสริมการปรับตัว ไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านพฤติกรรม อารมณ์ สังคม และวิชาการของเด็ก รวมทั้งความยืดหยุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการปรับตัวของเด็กให้พร้อมสำหรับการเรียนในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (Tay-Lim & Lim, 2019)

12.2 ให้ความรู้ครูปฐมวัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่าน ครูปฐมวัยที่เข้าร่วมการอบรมวิธีการสอนสำหรับการเปลี่ยนผ่านถือเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้การเปลี่ยนผ่านของเด็กเป็นไปได้อย่างดี (Council of Ministers of Education, 2021) โดยครูต้องได้รับการฝึกอบรมถึงแนวทางที่ควรช่วยเหลือในการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก มีการวางระบบทำความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก ขั้นตอนการเปลี่ยนผ่านที่มีความยืดหยุ่นสำหรับเด็กและครอบครัว หลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ความสำคัญกับวิธีการสอนที่จะช่วยให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปได้อย่างราบรื่น (Ministry of Education & Culture, 2017)

12.3 บูรณาการการศึกษาปฐมวัยกับการศึกษาประถมศึกษา ทำการบูรณาการการจัดการศึกษาปฐมวัยเข้ากับการศึกษาระดับประถมศึกษา พบว่า คุณภาพของการจัดการศึกษาปฐมวัยดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (McKenney et al., n.d.)

12.4 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกัน ดังนี้ 1) ผู้ปกครอง โรงเรียน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน และเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาวางแผนการเปลี่ยนผ่านร่วมกัน โดยคำนึงถึงการพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคม ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก (Ministry of Education, 2020) ซึ่งคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของเด็กแต่ละคน (Croner, 2021) และมาตรฐานคุณภาพแห่งชาติ (Ministry of Education, 2020) 2) ความร่วมมือของครูปฐมวัยและครูประถมศึกษา บุคลากรของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน และบุคลากรของโรงเรียนประถมศึกษาต้องร่วมมือกัน โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันซึ่งมุ่งหวังให้บุคลากรทั้งสองระดับการศึกษาเข้าใจในการจัดการศึกษาของกันและกันเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เด็ก (OECD, 2017) 3) ความร่วมมือของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน บ้าน และโรงเรียนประถมศึกษา นำแนวทางแบบองค์รวมมาใช้ โดยคำนึงถึงบทบาทของครอบครัวและชุมชน (OECD, 2004)

13. การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร มีค่านิยมองค์กรที่ยึดถือปฏิบัติ สนับสนุนวิสัยทัศน์ ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความเชื่อ เพศ เชื้อชาติ โดยเห็นถึงคุณค่าของแต่ละบุคคล โดยมีรายละเอียดดังนี้

13.1 ระดับชาติ มีศูนย์วัฒนธรรมองค์กรของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน ซึ่งกำหนดค่านิยม ความเชื่อ ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดวิสัยทัศน์และปรัชญาของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน (McFarlane, 2015)

13.2 ระดับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน ในภาพรวม 1) มุ่งเน้นการพัฒนาที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง 2) ความเป็นมืออาชีพที่สร้างผลกระทบ 3) เน้นความร่วมมือและพึ่งพากัน เป็นการสร้างพันธมิตรเพื่อการพัฒนา (Early Childhood Development Agent, n.d.) ทั้งความร่วมมือของครูกับพ่อแม่ผู้ปกครอง (Chung & Kim, 2018) และความร่วมมือระหว่างครูด้วยกัน ครูควรได้รับการสนับสนุนให้มีปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัย และร่วมมือกัน เพื่อสร้างสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และสร้างบรรยากาศในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนให้เหมือนครอบครัว (Jens, 2019) 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำ (Coaching) (Sukor & Ali, 2021; Taguma et al., 2012; Jens, 2019) 5) การเคารพความแตกต่างและหลากหลายทางวัฒนธรรมของบุคคลโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Ball, 2010) โดยมุ่งเน้นไปที่ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ภาษา และศาสนาเป็นหลัก (Fukkink, 2017) 6) องค์กรสร้างสรรค์ องค์กรแห่งนวัตกรรม สร้างนวัตกรรมที่ตรงความต้องการ 7) องค์กรที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการคิด และกล้าทำ สร้างเครือข่ายความร่วมมือครูแบบผสมผสานโดยไม่แบ่งตามลำดับบังคับบัญชาหรืออาวุโส เพื่อเสริมพลังความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Wasserman, 2015) 8) การเสริมแรงในเชิงบวกให้แก่เด็ก การสร้างระเบียบวินัย และสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เป็นมิตร (National Research Council, 1998) และ 9) เสริมพลังให้แก่พนักงานที่มีความกระตือรือร้น และมีความมุ่งมั่น ด้วยการส่งเสริมให้พนักงานได้ใช้ความสามารถและแบ่งปันความคิดกับทีม (Jens, 2019)

ด้านวัฒนธรรมองค์กรที่เกี่ยวกับครู 1) ต้องใส่ใจในคุณภาพครูเป็นพิเศษ เน้นความรับผิดชอบของครู การพัฒนาความสามารถอย่างยั่งยืน ทักษะทางวิชาชีพ วิธีการสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเป็นอิสระ (Suwalska, 2018) และ 2) การวางแผนหลักสูตรของครูจะต้องสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน วัฒนธรรมองค์กรที่เกี่ยวกับผู้บริหาร ต้องมีวิสัยทัศน์ และภาวะผู้นำในระบอบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ซึ่งจะทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและเกิดความผูกพันองค์กร (National Research Council, 1998; McFarlane, 2015)

14. การเตรียมพร้อมต่อภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน มีแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจหรือการดำเนินงานกรณีเกิดภัยพิบัติ โรคระบาด และมีการดำเนินการเตรียมพร้อมรับมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

14.1 การเตรียมพร้อมรับโรคระบาด จัดทำแผนรองรับความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย มีศูนย์บริหารจัดการเพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค (Early Childhood Development Agency, 2021)

14.2 การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ และเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ โดยจัดทำแผนการจัดการกับอัคคีภัย แผ่นดินไหว และเหตุฉุกเฉินอื่น ๆ สำหรับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน (Ministry of Education, 2021) ทำการประเมินสถานการณ์ภัยพิบัติ ดำเนินการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ รวมถึงจัดทำแผนการเตรียมทรัพยากรดำเนินงานและทรัพยากรมนุษย์ แผนการสนับสนุนและการประสานงาน (Plan International, 2013) มีการนำความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน: บทเรียนจากการออกแบบ การใช้งานระบบ และการจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในประเทศญี่ปุ่นมาใช้ (Mountain & Jackson, 2018) โดยเตรียมพร้อม ดังนี้ 1) การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ โดยจัดการศึกษาและฝึกอบรมภาคสนามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ (Uhm & Oh, 2017) 2) การเตรียมพร้อมรับภัยคุกคามและเหตุฉุกเฉิน ร่วมกับหน่วยงานด้านความปลอดภัยจัดทำแผนรับมือภัยคุกคามที่สำคัญ และปลูกฝังเด็กปฐมวัยให้เตรียมพร้อมรับมือเหตุฉุกเฉิน (Holland Public School, 2021; Silvasti & Tikka, 2013)

15. การจัดการความรู้ รวบรวม จัดเก็บ และถ่ายทอดความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการสร้างความรู้ใหม่ ต่อยอดสร้างนวัตกรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้ในการบริหารจัดการที่ดีในการพัฒนาเด็ก โดยมีรายละเอียดดังนี้

15.1 การส่งเสริมจากภาครัฐ กระทรวงศึกษาธิการมีบทบาทในการกระตุ้นให้มีนโยบายการจัดการความรู้ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน (Scheerens et al., 2012)

15.2 การดำเนินการจัดการความรู้ มีการจัดการความรู้เป็นประจำโดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการความรู้โดยเฉพาะ ซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนเทคโนโลยี องค์ความรู้ สำหรับการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างองค์กร โดยมุ่งให้องค์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Taguma et al., 2012; Yoo & Huang, 2013)

15.3 กลุ่มการจัดการความรู้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) การจัดการความรู้ระหว่างครูด้วยกัน ซึ่งดำเนินการผ่านการพัฒนาทางวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้สามารถมั่นใจได้ว่าครูและผู้ดูแลเด็กจะได้รับข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับความรู้ในการจัดการศึกษา และการพัฒนาเด็ก โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional learning communities) (Taguma et al., 2012) ซึ่งนิยมใช้แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) (Ball, 2010)

2) การจัดการความรู้ระหว่างครูกับผู้ปกครอง โดยสภาพแวดล้อม หรือบรรยากาศของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เอกชนจะต้องสนับสนุน และกระตุ้นให้ผู้ปกครองกล้าที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ข้อมูลด้านการเรียนรู้ของเด็ก ให้แก่ครูผู้สอน (Ministry of Education, n.d.) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนจะต้องแบ่งปันความรู้ และทักษะ ด้านพัฒนาการเด็กกับผู้ปกครอง โดยกระบวนการจัดการความรู้และข้อมูลเป็นการสื่อสารสองทาง มุ่งเน้นจัดการ ความรู้กับผู้ปกครองด้านการมีส่วนร่วมกับการจัดองค์กรของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน การส่งเสริมทัศนคติ เชิงบวกต่อการเรียนรู้เชิงรุกและสร้างสรรค์ การส่งเสริมความต่อเนื่องระหว่างการเรียนรู้ของเด็กในศูนย์และการ เรียนรู้ที่บ้าน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับชุมชน (OECD, 2004)

15.4 ประเด็นการจัดการความรู้ เน้นการจัดการความรู้ 6 สมรรถนะหลัก คือ 1) การปฏิบัติ หน้าที่ การสอน 2) ประสิทธิภาพการสอน รวมถึงการพัฒนาการสอนที่ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ 3) ความสัมพันธ์กับเด็ก ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง) 4) ความสามารถในการแก้ปัญหา และ 5) ความสามารถในการ พัฒนาตนเอง (Chung et al., 2007) 6) ความสามารถทางเทคโนโลยี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดการความรู้ เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากจะต้องนำความรู้ไปพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่เด็ก ปฐมวัย (Bolstad, 2004) และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความรู้ด้วย (McCullough et al., 2004)

4. อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาผลการสังเคราะห์การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศทั้ง 15 องค์ประกอบ อาจกล่าวได้ว่าการบริหารจัดการในแต่ละองค์ประกอบเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการ POSCoRB ของ Luther H. Gulick และ Lyndall F. Urwick ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดการบุคลากร (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordination) การ รายงาน (Reporting) และการจัดการงบประมาณ (Budgeting) เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และผนวกการพัฒนาคุณภาพด้วยวงจร Deming Cycle ของ Edwards W. Deming ที่ประกอบไป ด้วย PDCA ได้แก่ การวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ผลการสังเคราะห์การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศทั้ง 15 องค์ประกอบถือว่าสนับสนุนยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการพัฒนาเด็กปฐมวัย ใน เป้าประสงค์ที่ 2 สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกแห่งได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็ก ปฐมวัยแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2564 – 2570 และผลการสังเคราะห์ยังสอดคล้องกับผล

การศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การวางระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ และองค์ประกอบที่ 7 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน 2) การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยมีวิจัยเป็นฐาน สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 2 การบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ 3) การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 10 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร 4) การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณ สอดคล้องกับการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ (สมศรี เณรจาที และวัชร ชูชาติ, 2560)

5. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งกำกับดูแลสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนควรผลักดันแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนให้เป็นแนวปฏิบัติที่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนทุกแห่งต้องนำไปใช้ เพื่อให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ควรเร่งให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดี ทั้งทางด้านองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ และแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีของประเทศไทย

6. บทสรุป

การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนที่ดีในต่างประเทศพบว่า มีระบบการบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอยู่ 15 ประการ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ 2) การบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบ 3) การบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4) การบริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ 5) การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย 6) การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ 7) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน 8) การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน 9) การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

และดูแลสุขภาพ 10) การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร 11) การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี 12) การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป 13) การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร 14) การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน และ 15) การจัดการความรู้ องค์กรความรู้ข้างต้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนในประเทศไทย เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนา เป็นประชากรที่มีคุณภาพ และก้าวไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2563). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). พรึกหวานกราฟฟิค.
- เบญญาภา สิทธิวงศ์ และชูชีพ พุทธประเสริฐ. (2561). แนวปฏิบัติตามมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 14(1), 133-142.
- ลัลลลิต อริยพยัคฆ์ และอุทัย ปริญาสุทธีรัตน์. (2560). การจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเอกชนตามมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ กรณีศึกษาอุโมงค์ไธสง อําเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสงขลา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 36(6), 181-191.
- วรารักษ์ สามโกเศศ, ไพฑูริย์ สีนารถรัตน์, นงราม เศรษฐพานิช, ศิริพร แยมนิล, วลัยพร ศิริภิรมย์, พินสุดา สิริธรรณี และสุมาลี เกตุรานุวัฒน์. (2553). *ข้อเสนอแนะเพื่อระบบการศึกษาที่เหมาะสมกับสุขภาวะคนไทย*. ภาพพิมพ์.
- วรินทร์ วุจรงค์. (2559). การศึกษาปฐมวัยของญี่ปุ่น. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 6(2), 84-95.
- สมศรี เณรจาทิ และวัชร ชูชาติ. (2560). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21. *วารสารบริหารการศึกษา มศว.*, 14(27), 10-20.
- สิริกร มณีรินทร์. (2562). การปฏิรูปปฐมวัยในสิงคโปร์. *วารสารการจัดการทางการศึกษาปฐมวัย*, 1(1), 102-106.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2557). *คุณภาพปฐมวัย คุณภาพประเทศ*. สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*.

<http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *รายงานการศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษาปฐมวัยของไทยและต่างประเทศ กรณีศึกษาประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์*. บริษัท พรัก หวาน จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). *การจัดการศึกษาปฐมวัยของสาธารณรัฐฟินแลนด์*.

https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=53689&filename=index#:~:text=ปัจจุบันการศึกษาปฐมวัย,สาธารณรัฐฟินแลนด์

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *การจัดการศึกษาปฐมวัยสาธารณรัฐเกาหลี*.

https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=58608&filename=index

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). *รายงานฉบับสมบูรณ์ การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย*

ปี พ.ศ. 2562. http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/ด้านสังคม/สาขาประชากร/สถานการณ์เด็กและสตรี/2562/MICS6_report_071063.pdf

Australian Institute for Teaching and School Leadership. (2018). *Australian professional standards for teachers*. <https://www.aitsl.edu.au/docs/default-source/national-policy-framework/australian-professional-standards-for-teachers.pdf>

Australian Institute of Health & Welfare. (2020). *Australia's children*. <https://www.aihw.gov.au/reports/children-youth/australias-children/contents/education/child-learning-and-development>

Bakker, N. (2007). Child guidance and mental health in the Netherlands. *International Journal of the History of Education*, 42(6), 769-791.

Ball, J. (2010). *Culture and early childhood education*. <https://www.child-encyclopedia.com/culture/according-experts/culture-and-early-childhood-education>

Bolstad, R. (2004). *The role and potential of ICT in early childhood education: A review of New Zealand and international literature*. <https://www.nzcer.org.nz/system/files/ictinecefinal.pdf>

- Bull, R., Bautista, A., Salleh, H., & Karuppiah, N. (2018). A Careful Balancing Act: Evolving and harmonizing hybrid system of ECEC in Singapore. In S. L. Kagan (Eds.), *The early advantage: Early childhood systems that lead by example* (pp.155-181). Teachers College Press.
- Child Care Human Resources Sector Council. (2013). *Occupational standards for childcare administrators*. [https://www.ccsc-cssge.ca/sites/default/files/uploads/Projects-Pubs-Docs/EN%20Pub%20Chart/OS_Admin_Web\(final\).pdf](https://www.ccsc-cssge.ca/sites/default/files/uploads/Projects-Pubs-Docs/EN%20Pub%20Chart/OS_Admin_Web(final).pdf)
- Childcare Resource and Research Service Unit. (2021). *Early childhood education and care in Canada 2019 Summary and analysis of key findings*. <https://childcarecanada.org/sites/default/files/ECEC2019-Summary-Analysis.pdf>
- Children's Health Policy Centre. (2023). *Children's health policy center*. <https://childhealthpolicy.ca/>
- Chung, K., & Kim, M. (2018). The impact of psychological empowerment and organizational culture on the early childhood teacher-parent partnerships in South Korea. *Children & Schools*, 40(3), 145–154.
- Chung, K., Kim, B., Park, S., Lee, Y., & Bang, H. (2007). *A Study on the characteristics of teachers' professionalism in Korea*. https://www.kedi.re.kr/eng/kedi/cmmn/file/fileDown.do?menuNo=200014&atchFileId=FILE_000000000002505&fileSn=1&bbsId=
- Council of Ministers of Education. (2021). *Transitions in Canada: From early childhood education and care to primary education*. https://www.cmec.ca/Publications/Lists/Publications/Attachments/418/Transitions_in_Canada_From_Early_Childhood_Education_and_Care_EN.pdf
- Croner, I. (2021). *Managing transitions in early years provisions*. <https://app.croneri.co.uk/feature-articles/managing-transitions-early-years-provisions>

Department of Education. (2018). *Early education and childcare: Statutory guidance for local authorities*.

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/718179/Early_education_and_childcare-statutory_guidance.pdf

Early Childhood Development Agency. (2020). *Guide to setting up an early childhood development center*.

<https://www.ecda.gov.sg/Documents/Resources/Guide%20to%20Setting%20up%20ECDC.pdf>

Early Childhood Development Agency. (2021). *Further tightening of safe management measures in preschools and early intervention centers to minimize transmission*.

<https://www.ecda.gov.sg/PressReleases/Pages/Further-Tightening-of-Safe-Management-Measures-in-Preschools-and-Early-Intervention-Centres-to-Minimise-Transmission.aspx>

Early Childhood Development Agency. (n.d.). *Core values*.

<https://www.ecda.gov.sg/sparkinfo/Pages/CoreValues.aspx>

Education Counts. (2021). *Professional development in early childhood settings: Best evidence synthesis iteration (BES) publications*.

<https://www.educationcounts.govt.nz/publications/series/2515/5955>

ECDA. (2012). *Infection control guidelines for schools and childcare centers*.

[https://www.ecda.gov.sg/Documents/Resources/Infection_Control_Guidelines_for_Schools_and_Childcare_Centres_\(2012\).pdf](https://www.ecda.gov.sg/Documents/Resources/Infection_Control_Guidelines_for_Schools_and_Childcare_Centres_(2012).pdf)

Education Finland. (n.d.). *Early childhood education and care*. <https://www.education-finland.fi/what-we-offer/early-childhood-education-and-care>

European Commission. (2020). *United Kingdom – England: Early childhood education and care*.

https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/early-childhood-education-and-care-93_en

Fukkink, R. (2017). *Social inclusion in Dutch early childhood education and care*. Erasmus.

Government information for entrepreneurs. (n.d.). *Childcare health and safety*.

<https://business.gov.nl/sector-specific/childcare/childcare-health-and-safety/>

- Government of Canada. (2013). *School health*. <https://www.canada.ca/en/public-health/services/health-promotion/childhood-adolescence/programs-initiatives/school-health.html>
- Government of Canada. (2021). *About early learning and childcare*. <https://www.canada.ca/en/employment-social-development/programs/early-learning-child-care.html>
- Government of Netherlands. (n.d.). *Ministry of Education, Culture and Science*. <https://www.government.nl/ministries/ministry-of-education-culture-and-science>
- GOV.UK. (n.d.). *Early years foundation stage*. <https://www.gov.uk/early-years-foundation-stage>
- Guo, K., & Kuramochi, K. (2019). Exploring kyoiku: Children's educational experiences in Japanese kindergartens. *Issues in Educational Research*, 29(1), 89-105.
- Health Navigator New Zealand. (2021). *Mental health for kids*. <https://www.healthnavigator.org.nz/healthy-living/m/mental-health-for-kids/>
- Heckman, J. J. (2012). *Invest in early childhood development: Reduce deficits, strengthen the economy. The Heckman Equation Project*. <https://heckmanequation.org/resource/invest-in-early-childhood-development-reduce-deficits-strengthen-the-economy>
- Holland Public School. (2021). *Emergency response*. <https://www.hollandpublicschools.org/the-district/facilities-and-maintenance/emergency-response/>
- Iguchi, Y. (2014). Education in Japan (86-105). In White, J. and Brown, M.A. (Eds.). *Exploring childhood in a comparative context: An introductory guide for students*. Routledge.
- Infant and Early Childhood Mental Health Consultation. (n.d.). *Crosswalk of early childhood mental health services*. https://www.samhsa.gov/sites/default/files/programs_campaigns/IECMHC/crosswalk-early-childhood-mental-health-services.pdf
- Infoninland. (2020). *Preschool education*. <https://www.infofinland.fi/en/living-in-finland/education/child-education/preschool-education>

- Institute of Mental Health. (2015). *Preschool emotional and social wellbeing: A psychiatrist's view*.
<https://www.ecda.gov.sg/growatbeanstalk/Documents/ECCC%202015/ECCC2015%20Plenary%20slides/Dr%20Daniel%20Fung%20ECCC2015%20plenary.pdf>
- Jens, C. (2019). *A four-part journey to changing culture at your childcare center*.
<https://blog.himama.com/culture-in-child-care/>
- Lien Foundation. (2013). *Circle of care*. <http://circleofcare.sg/v2/wp-content/uploads/2020/06/fc9ca510e8de906e7c1b0e5c1ec83030.pdf>
- McCullough, G., Oliver, G., Symonds, J., & Brown, M. (2004). *Knowledge management: A New Zealand survey into current practices*. The Open Polytechnic of New Zealand.
- McFarlane, A. (2015). *Exploring the organizational cultures of early childhood centers*. Master dissertation, Macquarie University. <https://www.researchgate.net/publication/334114345>
- McKenney, S., Letschert, J., & Klopogge, J. (n.d.). *Early childhood education in the Netherlands: The first steps*. <https://ris.utwente.nl/ws/files/5580352/McKenney07early.pdf>
- Ministry of Community Development, Youth and Sports. (2013). *Early years development framework for childcare centers*. Words Worth Media.
- Ministry of Education. (2015). *Licensing criteria for center-based ECE services*.
<https://www.education.govt.nz/early-childhood/licensing-and-regulations/the-regulatory-framework-for-ece/licensing-criteria/centre-based-ece-services/health-and-safety/hazards-and-outings/hs12-hazard-management/>
- Ministry of Education. (2017). *Te Whāriki: Early childhood curriculum*. New Zealand.
- Ministry of Education. (2020). *Transitioning children with learning support needs*.
<https://www.education.govt.nz/early-childhood/teaching-and-learning/transitions-in-early-learning/transitioning-children-with-learning-support-needs-from-early-learning-into-school/>
- Ministry of Education. (2021). *Licensing criteria for center-based ECE services*.
<https://www.education.govt.nz/early-childhood/licensing-and-regulations/the-regulatory-framework-for-ece/licensing-criteria/centre-based-ece-services/health-and-safety/>

Ministry of Education. (n.d.). *Information sharing and building learning partnerships: Having conversations with young people and their whānau about their learning and progress.* <https://nzcurriculum.tki.org.nz/Strengthening-local-curriculum/Leading-local-curriculum-guide-series/Information-sharing-and-learning-partnerships>

Ministry of Education and Culture. (2017). *Finnish country note on transitions in ECEC: Review of policies and practices for transitions from early childhood education and care to primary education.* <https://www.oecd.org/education/school/SS5-country-background-report-finland.pdf>

Ministry of Education and Culture. (2020). *Pre-primary education.* <https://minedu.fi/en/pre-primary-education1>

Ministry of Education, Science, and Technology. (2007). *The kindergarten curriculum of the Republic of Korea.* <http://ncm.gu.se/media/kursplaner/andralander/koreaforsskola.pdf>

Ministry of Health. (2019). *Childhood development screening.* <https://www.moh.gov.sg/resources-statistics/childhood-developmental-screening>

Ministry of Social and Family Development. (2021). *Further tightening of safe management measures in preschools and early intervention centers to minimize transmission.* <https://www.msf.gov.sg/media-room/Pages/Further-Tightening-of-Safe-Management-Measures-in-Preschools-and-Early-Intervention-Centres-to-Minimise-Transmission.aspx>

Moritz, C. (2018). *Teaching kindergarten in Japan: The most valuable skills to master.* <https://www.liveworkplayjapan.com/teaching-kindergarten-in-japan-the-most-valuable-skills-to-master/>

Mountain, J., & Jackson, M. (2018). *Risk-taking and resilience: Lessons from the design, use and management of Japanese schoolyards.* <https://www.plloutdoors.org.uk/single-post/rjapan1>

Musikaphan, W., & Songsiri, N. (2019). How can mental health develop through early childhood learning activities in Japan? *Journal of Public Health and Development*, 17(1), 61-73.

Na, J., & Moon, M. (n.d.). *Early childhood education and care policies in the Public of Korea.* OECD.

National Research Council. (1998). *Preventing reading difficulties in young children*. The National Academies Press.

National Board for Professional Teaching Standards. (2016). *Early childhood generalist standards for teachers of students ages 3-8*. <https://www.nbpts.org/wp-content/uploads/2017/07/EC-GEN.pdf>

OECD. (2004). *OECD country note: Early childhood education and care policy in the Republic of Korea*. <https://www.oecd.org/korea/33689774.pdf>

OECD. (2016). *Starting strong IV early childhood education and care data country note: Finland*. <https://www.oecd.org/education/school/ECECDN-Finland.pdf>

OECD. (2017). *Starting strong V: Transition from early childhood education and care to primary school*. OECD.

Plan International. (2013). *Early childhood care and development in emergencies: A program guide*. <https://resourcecentre.savethechildren.net/node/7623/pdf/eccdine-prog-guide-english.pdf>

Qualifications and Curriculum Development Agency. (2009). *Learning, playing, and interacting: Good practice in the early years foundation stage*. Department for Children, Schools and families.

Research Center for Child and Adolescent Development and Education. (n.d.). *Early Childhood Education Handbook: 1 framework and mechanisms of early childhood education in Japan*. Ochanomizu University.

Rijpstra, J., Vries, S. D., Slinger, J., & L'Hoir, M. (2020). *physical education on the move in the Netherlands*. Child Health Netherlands. Meyer & Meyer Verlag.

Rural Health Information Hub. (2021). *Overview of early childhood health promotion*. <https://www.ruralhealthinfo.org/toolkits/child-health/1/overview>

Savolainen, O., Sormunen, M., Bykachev, K., Karppi, J., Kumpulainen, K., & Turunen, H. (2020). Finnish professionals' views of the current mental health services and multiprofessional collaboration in children's mental health promotion. *International Journal of Mental Health*, 50(1), 195-217. <https://doi.org/10.1080/00207411.2020.1848235>

- Scheerens, J., Ehren, M., Slegers, P., & Leeuw, R. D. (2012). *OECD Review on evaluation and assessment frameworks for improving school outcomes: Country background report for the Netherlands*. Ministry of Education, The Hague, the Netherlands.
- Silvasti, T., & Tikka, V. (2013). *Finland workshop report home emergency preparedness. Assessment of the impact of global drivers of change on Europe's food and nutrition security*. <https://cordis.europa.eu/project/id/613532/reporting>
- Slot, P. L. (2014). *Early childhood education and care in the Netherlands: Quality, curriculum, and relations child development*. Ridderprint B.V.
- Sukor, S. S., & Ali, Z. (2021). *An overview of knowledge management in early childhood education for sustainable education*. <https://iopscience.iop.org/article/10.1088/1757-899X/1092/1/012010/pdf>
- Suwalska, A. (2018). Culture of teaching in Finnish schools in context of educational change. *Polish Journal of Educational Studies*, 71(1), 112-122.
- Taguma, M., Litjens, I., & Makowiecki, K. (2012). *Quality matters in early childhood education and care: Japan*. OECD.
- Tay-Lim, J., & Lim, L. (2019). *Early years transitions: Building bridges for children*. National Institute of Education.
- Uhm, D., & Oh, H. S. (2017). Disaster preparedness of childcare teachers: A cross-sectional study in South Korea. *Disaster Medicine and Public Health Preparedness*, 12(3), 321-328.
- U.S. Department of Education. (n.d.). *Overview and mission statement*. <https://www2.ed.gov/about/landing.jhtml>
- Wasserman, J. (2015). *Corporate kindergarten: How a Montessori mindset can transform your business*. <https://www.forbes.com/sites/johnkotter/2015/12/16/corporate-kindergarten-how-a-montessori-mindset-can-transform-your-business/?sh=52b752a56c19>
- Yoo, S. J., & Huang, W.-H. D. (2013). Employees' acceptance of knowledge management systems and its impact on creating learning organizations. *Knowledge Management & E-Learning*, 5(4), 434-454.